

казвамъ, че сж съвсѣмъ безполезни, нѣ тѣ трѣбва да ся учять послѣ откажъ ученикъ-тъ изучи добръ майчиный си языкъ, па и въ по-горни-ты чинове, слѣдъ наукж-тж, и още да ся учять тамъ, гдѣ-то сж нужди а не на всяко мѣсто и гдѣ-то трѣбвало и гдѣ-то не — безъ никакъвъ разборъ. Турскый языкъ, като правителственъ языкъ, нѣ кой-то ни сж писаны пжтны-ты тескерета и тапи-тъ на наци-ты мюлкове и на кой-то подаваме прошенія и добываме отговоръ, трѣбва всякой да знае да го прочита и разбира, зато трѣбва и да го учи у по-горни-ты чинове въ училище-то. Отъ другы-ты языцы, на пр. Грыцкый трѣбва да учи тоя, кой-то е близу до Грыцы или ще да има сношеніе съ Грыцы, така сжще и съ Влашкый языкъ, а пакъ кой-то е наумилъ да иде въ Френско или ще има работж съ Френцы той може да учи Френскый языкъ: това сжще-то да бжде и съ Ингелишкый и съ Нѣмскый языкъ; трѣбва да ги учимъ съ намѣреніе да ся ползуваме отъ тѣхъ. А ако ли е да учимъ чюжды-ты языцы само за прочитаніе романы, то мыслж, че е съвсѣмъ излишно това намъ за зегя, кога-то още не можемъ да прочетемъ и да разберемъ, что казва нашій вѣстникъ, кой-то е писанъ на майчиный ни языкъ; освѣнъ това не трѣбва да забравямы, че „врѣмя-то е пары“, та да го не губимъ въ излишны работы, и възъ това еще и пары да даваме за тоя гдѣ-то вѣе.

Науки-ты развивать мозъка и правять чловѣка уменъ и пѣленъ съ знаянія а не языци-ти. Въ Европж на по-го-лѣмы-ты хотелы (ханица) портире-тѣ (канжджіе-тѣ) сж длѣжни да знажтъ всичкы языцы, нѣ пакъ сж принудени да клатять врата за еднж ничтожнж заплатж, а стопанинъ-тъ може и да не знае другъ языкъ освѣнъ майчиный си, ала чрѣзъ науки-ты постигнжлъ да дойде до ханъ, до фабрижж и пр. и да владѣе надъ многоязычника. Далечъ да не ходимъ. Въ Цариградъ има хамалы, кои-то знажтъ да говорятъ и Френскый и Ингелишкый языкъ, ала пакъ не могжтъ да ся куртулишять съ языцы-ты отъ свое-то семерче. А пѣкъ Френець-тѣ или Ингелизинъ-тѣ не губилъ врѣме да учи чужды языцы освѣнъ майчиный си, а ся образоваль и просвѣтилъ добръ съ науки и знаяніе, чрѣзъ кое-то умѣялъ какъ да дойде до фабрижж или вапоръ; и кога натовари и проводи съ платно, преждж или съ друго иѣщо вапора си въ Цариградъ, тога той пакъ не хваща самъ да растоваря денкове-ты